

۲۰۱۶/۰۷/۲۷

دکتور نذیر زکریا

اعلیحضرت محمد ظاهر شاه بابای ملت گرامی باد یاد شاهی که در قلوب مردم خود شاهنشاهی کرد

روز دو شنبه اول اسد ۱۳۸۶ هجری شمسی مطابق ۲۳ جولای ۲۰۰۷ میلادی خبر المناک و اسفبار وفات اعلیحضرت محمد ظاهر شاه، پادشاه افغانستان (۱۹۳۳-۱۹۷۳) و پدر معنوی ملت قهرمان افغان را از امواج رادیو های مختلف جهان و فرانسه و از شبکه جهانی تلویزیون آریانای کابل پخش شد و اکنون از آن نه سال می گذرد.

انا لله و انا الیه راجعون.

ایمان دارم اعلیحضرت شان مورد رحمت و مغفرت الهی قرار دارند چه پاک زیستند، صادقانه و عاری از خیانت به وطن و کشور خود خدمت کردند و با سر بلند از جهان رفتند. مسلم است که تمامی وطنداران صادق و با ایمان تصدیق می کنند که اعلیحضرت محمد ظاهر شاه در تمام دوره سلطنت شان با قضایا به عدالت برخورد نمودند و برای ترقی و بهبود امور کشور، با وجود نبودن منابع مالی کافی و کمبود پرسونل و کدرهای رسیده، تا حد امکان تلاش کردند. برای حفاظت تمامیت ارضی و وحدت اقوام مختلف افغانستان سخت پایبند بودند و از آزادی کامل افغانستان عزیز و عدم وابستگی آن به کشورهای بیگانه عاملانه و جدیانه دفاع نمودند. همیشه در ملاقات های شان با جوانان و تحصیل کردگان می فرمودند:

"عزیزان من!

باید سعی کنیم کشور عزیز ما در قطار کشور های آزاد و مترقی جهان برسد و با داشتن صلح و صفا، حیثیت و مقام مرغوب خود را حفظ نماید. وقتی به این مأمول خویش نایل خواهیم آمد که دست به دست هم بدهیم و به طور خستگی ناپذیر برای پیشرفت های اجتماعی و اقتصادی کشور خود جان فشانی نماییم. فراموش نکنید که وطن و وطنداران شما به سوی شما فرزندان نگران است که تحصیل کرده اید و با توشه دانش و اندوخته ها و تجارب تان به وطن بازگشته اید و ...، ...، ...".

خواننده عزیز باور کن که این سخنان اعلیحضرت پادشاه افغانستان هنوز هم که بیشتر چهل (۱) سال از آن گذشته است، سامعه ام را نوازش می دهد. چه من هم یکی از آنانی بودم که در ختم تحصیل و بازگشت از کشور فرانسه به حضور شان مشرف شدم و این نوع سخنان گهربار اعلیحضرت شان را با گوش های خود شنیدم و به حافظه سپردم.

بلی به یاد دارم که هر یک از محصلینی را که با موفقیت به وطن بازگشته بودند و در آن روز نیکوی شرفیابی حضور داشتند مانند پدر مهربانی مورد تفقد قرار می دادند و تبریک می گفتند. قبل از اینکه هر یک را جداگانه در دفتر کار خود ببیزیرند و با وی مصافحه کنند همه را دسته جمعی مخاطب ساخته فرمودند:

" امیدوارم در وظایفی که به شما سپرده می شود، خورد یا بزرگ، با عشق و علاقه کار کنید. و تمنی دارم توجه شما به طرف ترقی و پیشرفت کشور تان باشد و مردم تانرا از عالم های انتظاری که از شما دارند مأیوس نسازید. در پهلوی اجرای وظایف تان به اطراف و اکناف وطن تان سفر نمائید و با مردم تان بیامیزید و در راه وحدت اقوام مختلف وطن که همه باهم برادر و برابرند هر نوع سعی و تلاش را بکار بندید. چه تنها در صورت اتحاد همگانی است که می توان نیروی بزرگی بوجود آورد و مانع توطئه های دشمنان گردید. سعی کنید مملکت را به شاهرای ترقی و تعالی رهنمون سازید، بلی این وظیفه شما جوانان است که وطن تان را از نارسائی ها و پسمانی ها نجات دهید ". و ازین قبیل وصیت ها و نصیحت های گرانقدر دیگر که همه اش آویزه گوش شنوای آن فرزندان کشور بود که تا آخر در پهلوی آن شاه مهربان و ترقی خواه کشور ایستادند و خدمت کردند نه آن فرزندان نا خلف (خلق و پرچم) که در خدمت اجنبی قرار گرفتند و افغانستان را تبه و کشور را ویران نمودند که لعنت خدا بر آنها باد !!

تا به امروز به این می اندیشم که چه پادشاهی داشتیم که نه تنها بر کشور ما بلکه بر دل های ما حکمروائی می کرد و چقدر افغانستان را عاشقانه دوست داشت و چقدر در پی ترقی و پیشرفت آن می کوشید. با همین عشق و علاقه اش بود که توانست، چنانچه در بالا گفتم، با وجود عدم منابع مالی کافی و هزاران موانع دیگر کشور ما را به ترقیات و پیشرفت های چشم گیری در ساحات اجتماعی، اقتصادی و سیاسی نایل سازد. (برای معلومات بیشتر در باره خدمات اعلیحضرت محمد ظاهر شاه به یک سلسله مقالات جناب ولی احمد نوری نویسنده آگاه، صادق و پر درد کشور، تحت عنوان " تحولات بنیادی افغانستان در دوره سلطنت محمد ظاهر شاه " که در چهار بخش در سایت افغان جرمن آنلاین چاپ شده است مراجعه نمائید).

بدا به حال آن فرزندان بد اندیش و سیاه بین و کور دل کشور که تحت تأثیر پروپاگند های مذبحخانه تواریخ کذائی مؤرخین کاذب و پر مرض و پر غرض رفته اند و در خدمت دشمنان قرار گرفته، مردم و جوانان بی معلومات و نا آگاه را مسموم می سازند.

دکتور نذیر زکریا - ۲۷ اگست ۲۰۰۷

http://fr.wikipedia.org/wiki/Mohammad_Zaher_Shah

<http://www.gotha-fr.com/v.aspx?sr=۳۴۱>

۱- در زمان نوشتن این مطلب جناب داکتر نذیر زکریا (۲۷ جولای ۲۰۰۷م) از حضور یافتن به بارگاه اعلیحضرت چهل سال می شد ولی امروز می باید بر آن نه سال دیگر را افزود. در آن زمان این نوشته در اکثر روزنامه های داخل و خارج افغانستان به نشر رسیده بود و اینک به مناسبت یاد بود از بیست نهمین سال درگذشت شان دوباره در وبسایت آریانا افغانستان آنلاین نشر می گردد.